

Lek ger glädje

Både hos människor och hundar

En av BB-gruppens instruktörer är Ulrica Posse och här berättar hon en solskenshistoria från en av sina lydnads-kurser i småländska Västervik. Det handlar om hundägaren Anders och hans finska stövertik Hilda.

Text: Barbro Börjesson och Ulrica Posse

Hilda var lite drygt året och väldigt osäker när de kom till kursstart. Ägaren Anders berättade att hon för det mesta håller svansen mellan benen. När en hund är så undergiven och osjälvständig och ser ut att vara rädd för sig egen skugga är det naturligt att hundägaren känner sig otillräcklig.

Jag insåg att Hilda och Anders inte skulle klara av att lära sig något positivt om de var med bland de andra deltagarna, så jag bad Anders stanna kvar efter att vi avslutat kurskvällen för att i lugn och ro kunna förklara min handlingsplan för honom.

Använd mjuk och dov stämma
Råd nummer ett var att Anders inte skulle behandla Hilda som den överkänsliga hund hon var och tänka på att använda sin lugna, dova manliga stämma. När man försöker lugna en ängslig hund med ljus och öm-

kande röst finns en risk att den känner sig ännu mer osäker. Den känsla för ömhet man på det sättet skickar kan tolkas som att också du är ängslig.

– Det är viktigt att du övertygar Hilda om att du är trygg och det kan du göra genom att berömma hennes framsteg med en trygg och säker röst. När du vill visa din uppskattning över något ska du klappa henne i stället för att smeka henne. En smekning kan givetvis sprida lugn, men är varken stärkande eller eggande. En klapp däremot inger styrka och peppning.

Det andra rådet till Anders var att han skulle leka med Hilda. Och då leka buslekar. Jag fick veta att Hilda hade kvar några av sina valpleksaker och att en tubsocka var något hon gärna ville gå och bära på. BRA!

– Då ska du se till att ni har en kamp om vem av er som kan vinna sockan när ni drar i den, och du kan också gömma den och

Hilda visade alltid sina tydliga, under-givna signaler men tack vare lek och bus ökade hennes självförtroende och hon utvecklades till en mycket bra jakthund.

Arkivbild. Foto: Anders Andersson.

Arkivbild. Foto: Emma Mattsdal.

låtsas att Hilda hittar den före dig. Locka Hilda att hoppa upp mot dig och låt henne tro att hon kan fälla dig. Under en tid ska hon helt enkelt få bli din överman!

Starkare självkänsla

Jag fortsatte att träffa Anders och Hilda utanför den ordinarie kurstiden och konstaterade att Anders var ambitiös och Hildas självkänsla stärktes snabbare än jag hade förväntat mig. Efter några veckor kunde de ansluta till de övriga deltagare som förvånades över hur Hilda ”vuxit” och nu blivit en frimodig unghund.

Anders fru hade givetvis också sett Hildas förvandling och för att stilla sin förvåning följde hon med en kurskväll för att med egna öron och ögon få veta hur vi jobbade. Hon lät mig få veta att även Anders blivit

gladare och stolt berättat för henne att han nu hade ”de rätta verktygen för att forma och utveckla Hildas positiva egenskaper på bästa sätt.”

Ett år senare

Det gick ett år, och för att få veta hur Hilda blivit som vuxen hund hade Ulrica bett Anders anmäla henne till ett mentaltest. Jag som ansvarar för den här texten (Barbro Börjesson, red.anm) var en av domarna och såg en stövare komma in till testbanan med ”glad” svans och frimodigt ta sig an banans retningsituationer. Efter testet beskrev jag henne som en hund med stor jaktlust, bra nerver och ett lugnt temperament. Just så som man önskar att en stövare ska vara. Det som ”stört” Hildas utveckling var att hon var mycket vek, vilket kännetecknar en

”Efter testet beskrev jag henne som en hund med stor jaktlust, bra nerver och ett lugnt temperament.”

osjälvständig, undergiven hund. Men andra egenskaper hade överbryggat den svagheten efter att Anders fått veta hur han skulle kunna stärka Hildas tro på sig själv.

Det är inte ovanligt att ägare till jakt-hundar vill använda lina på sina hundar under testet för att förhindra att hundarna smiter, men Anders kunde med ett trygg och

tydligt hit-kommando få Hilda att direkt återvända till honom. Ulrica var snabb att gå fram till Anders efter testet och med en rejäl klapp på axeln uttala orden ”Bra jobbat Anders”! Det gjorde att Anders blev ännu mer rak i ryggen än då han under testet kommenderat Hilda ”hit”.

Efter ytterligare några år hälsar Ulrica på hos Anders och får veta att Hilda alltid går lös hemma på gården. De 50 till 60 dagar om året som Anders sätter på henne väst och pejl vet hon att hon ska få jaga, och det gör hon med bravur. Hon kan bli lite för självständig ibland under jakt berättar Anders men han upplever inte det som något problem. Han talar med stolthet om Hildas drevskall och som den klassiska stövarjägare han är har han oftast fler patroner urtagna ur bössan än avlossade. ■

Arkivbild. Foto: Emma Mattsdal.